Lietas Nr.lietas numurs
Lietas arhīva Nr. /lietas arhīva numurs/

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 8.februārī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa
tiesnese I.Andžāne
izskatīja rakstveida procesā krimināllietu vienošanās procesa kārtībā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un

konstatēja:

/pers. A/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu realizācijas nolūkā, kā arī, neatļauti realizēja psihotropo vielu, un tieši:

/pers. A/ nolūkā neatļauti iegādāties un realizēt psihotropo vielu 2015.gada 21.augustā, ap plkst.17./adrese/, satikās ar savu paziņu /pers. B/, kurš pildīja speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicēja lomu. Pēc kā, /pers. A/ un speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicējs abi kopā devās Baltā un Riekstu ielu krustojuma virzienā. Ierodoties adresekrustojumā /pers. A/ no speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicēja saņēma naudu EUR 15,00 apmērā, kas bija paredzēta psihotropās vielas iegādei un iegāja turpat esošo daudzdzīvokļu māju pagalmos, bet speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicējs palika gaidīt viņu Baltā un Riekstu ielu krustojumā. Tad, /pers. A/, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā, no pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotās personas, neatļauti, tālākai realizācijai, par EUR 15,00, ko saņēma no speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicēja, iegādājās 0,5092g psihotropās vielas amfetamīna. Prettiesiski iegādāto psihotropo vielu, iepildītu vienā polimēra materiāla maisiņā ar aizspiežamu plastmasas salmiņveida aizdari un baltas krāsas joslu tā augšdaļā, /pers. A/ neatļauti, realizācijas nolūkā, glabāja pie sevis un, atgriežoties pie speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicēja, kurš turpināja viņu gaidīt Baltā un Riekstu ielu krustojumā, viņam šo vielu neatļauti realizēja.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā.

2016.gada 8.janvārī prokurors I.Kobzevs, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 325.-327., 433.-437.pantu, noslēdza vienošanos ar apsūdzēto /pers. A/ par vainas atzīšanu un sodu. Apsūdzētais atzīst sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā, piekrīt kvalifikācijai, soda veidam un mēram - paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā - brīvības atņemšanai uz 2 (diviem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta nosacījumiem, brīvības atņemšanas soda noteikšanai nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, reālas brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā, /pers. A/ apcietinājumā pavadītā laika no 2015.gada 21.augusta līdz 2015.gada 23.augustam ieskaitīšanai soda laikā (lietas 30., 41.lapa).

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesneses 2016.gada 19.janvāra lēmumu, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 540.[1]pantu, nolemts krimināllietu iztiesāt rakstveida procesā, nerīkojot tiesas sēdi. Līdz krimināllietas izskatīšanas dienai ne prokurors, ne apsūdzētais, nav iesnieguši tiesā lūgumu par vienošanās apstiprināšanu tiesas sēdē.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 540.[1]panta trešo daļu lietu rakstveida procesā izskata pēc lietā esošajiem materiāliem.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas atzinis pilnībā (lietas 117., 118.lapa).

Apsūdzētais /pers. A/ piekrita inkriminētā nodarījuma apjomam, kvalifikācijai un izteica lūgumu par vienošanās procesa piemērošanu.

2016.gada 8.janvārī prokurors ar apsūdzēto /pers. A/ noslēdza vienošanos par vainas atzīšanu un sodu, par ko tika sastādīts vienošanās protokols.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu /pers. A/ ir izdarījis smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošais apstāklis ir tas, ka viņš savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un nožēlo izdarīto.

Apsūdzētā/pers. A/ atbildību pastiprinoši apstākļi, saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu nav konstatēti.

Pārbaudot apsūdzētā personību, noskaidrots, ka /pers. A/ dzimis /datums/, Rīgā, personas kods /personas kods/, Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, apgādībā divas nepilngadīgas personas, ar pamatskolas izglītību, pēc paša vārdiem strādā firmas nosaukumspar komplektētāju, dzīvesvieta /adrese A/, ziņu par atrašanos narkologa uzskaitē nav. Ir administratīvi sodīts, agrāk kriminālī sodīts (lietas 121.lapa): 1) 2008.gada 1.februārī Rīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu 200 (divi simts) stundām; 2) 2009.gada 6.oktobrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem.

Ņemot vērā iepriekš spriedumā norādītos apstākļus, kas ietekmē piespriežamā soda veidu un mēru, tiesa uzskata, ka, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi, kas ir, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, /pers. A/ nosakāms Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods.

Tādējādi pastāv pamats /pers. A/ noteikt vienošanās protokolā norādīto soda veidu - brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas (lietas 122.-123.lapa).

Krimināllikuma 55.panta pirmā daļa nosaka, ja, nosakot sodu, tiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību un citus lietas apstākļus, iegūst pārliecību, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tā vainīgo var notiesāt nosacīti.

Ievērojot to, ka apsūdzētais /pers. A/, izdarīto nožēlo, tiesa ir ieguvusi pārliecību, ka apsūdzētais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētais /pers. A/ ir notiesājams nosacīti, nosakot viņam pārbaudes laiku. Pārbaudes laiks nosakāms uz 2 (diviem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem.

Tiesa uzskata, ka šāds sods ir atbilstošs gan izdarītajam nodarījumam, gan arī apsūdzētā /pers. A/ personībai.

/pers. A/ pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas paredzētais papildsods mantas konfiskācija nav piemērojams, jo apsūdzētajam /pers. A/ nav konstatēta manta, kurai uzliekams arests.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta ar viņa vaļsirdīgo savas vainas atzīšanu un visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā, kā arī nav pretrunu, kuras būtu nepieciešamas novērst tiesas izmeklēšanā.

Tiesai nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā.

Tiesa uzskata, ka vienošanās atbilst likuma prasībām un ir pamatota, izraudzītais soda veids un mērs ir samērīgs ar izdarīto noziedzīgo nodarījumu, līdz ar to vienošanās ir apstiprināma.

Prokurora lūgtais apsūdzētajam /pers. A/ piespriežamais soda veids un mērs, par kuru prokurors vienojas ar apsūdzēto /pers. A/, atbilst Krimināllikuma 46.pantā norādītiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem. Prokurors, izvērtējot piespriežamo soda veidu un mēru, ņēmis vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā /pers. A/ personību, viņa attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, atbildību mīkstinošos apstākļus un atbildību pastiprinošos apstākļus.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. A/ piespriežamais sods ir atbilstošs un samērīgs ar izdarīto noziedzīgo nodarījumu, un ar to tiks sasniegts Krimināllikuma 35.pantā noteiktais soda mērķis.

Tiesa atzīst, ka prokurora noslēgtā vienošanās par /pers. A/ vainas atzīšanu un sodu ir apstiprināma, apsūdzētais /pers. A/ atzīstams par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā un viņam nosakāms sods, kas norādīts 2016.gada 8.janvāra vienošanās protokolā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, reālas brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā, /pers. A/ soda laikā ieskaitāms apcietinājumā pavadītais laiks no 2015.gada 21.augusta līdz 2015.gada 23.augustam (lietas 30.,41.lapa).

/pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē, atceļams pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmās daļas 1.punktu /pers. A/ 10 (desmit) darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās jāierodas reģistrēties Valsts probācijas dienestā, Rīgā, Dzirnavu ielā 91/3.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu lietiskie pierādījumi:

- pēc papildus ķīmiskās izpētes atlikušie 0,65 g 1-fenilpropān-2-amīnu (amfetamīnu) saturošās vielas iepakoti aploksnē ar drošības uzlīmi "L14-0780119", aizlīmētā ar drošības uzlīmi Nr."L14-0780162" kas glabājas VP Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.15.-756;
- speciālā izmeklēšanas eksperimentā izmantotā nauda EUR 30, kas glabājas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Kurzemes iecirknī;
- tukšs maisiņš aploksnē, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, iznīcināmi.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 540.[1], 543.pantiem, tiesa

n o s p r i e d a :

atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā.

Apstiprināt starp prokuroru un apsūdzēto /pers. A/ 2016.gada 8.janvārī noslēgto vienošanos un sodīt /pers. A/ ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta nosacījumiem, brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, reālas brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā, /pers. A/ soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2014.gada 21.augusta līdz 2015.gada 23.augustam.

Piemēroto drošības līdzekli - pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē, atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmās daļas 1.punktu /pers. A/ 10 (desmit) darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās jāierodas reģistrēties Valsts probācijas dienestā, Rīgā, Dzirnavu ielā 91/3.

Lietiskos pierādījumus:

- pēc papildus ķīmiskās izpētes atlikušie 0,65 g 1-fenilpropān-2-amīnu (amfetamīnu) saturošās vielas iepakoti aploksnē ar drošības uzlīmi "L14-0780119", aizlīmētā ar drošības uzlīmi Nr."L14-0780162", kas glabājas VP Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.15.-756;
- speciālā izmeklēšanas eksperimentā izmantotā nauda EUR 30, kas glabājas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Kurzemes iecirknī;
- tukšs maisiņš aploksnē, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Sprieduma pieejamības diena - 2016.gada 8.februāris.

Tiesnese I.Andžāne